UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien. I. C. Praestantissimi Volumen ...

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo

Iurisdictionum, Iudiciorum, & Criminum materias distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm CLIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-96538

Visual Library

hominum ſubditorum, quorum portiones onerum
ſic augerẽtur, uti minime poſſint, ueluti inquit Hen
ricus Boich in d. c. pꝰuenit, ibi ſecus p ambitionẽ &c.
cum iis, quæ habentur in c ſi motu proprio, de præ-
ben. in 6. & ꝙ præfati homines, qui etiam ad aliorũ
præiudicium ſua prætenſa exẽptione uti uolunt, nõ
faciant dñi ſui mentem, ſed potius hoc cõtra illius
ſi mentem, clarè colligitur ex reſcripto, ſeu ſubſcri-
ptione, quod, ſeu quam fecit dñs reſpondendo capi-
tulis quibuſdam à cõmuni, & hominibus villæ, & ca
ſtri Scandiani porrectis. Et ideò licet hi, qui ſe ex cur
ſu longiſſimi tẽporis exemptos faciunt, poſſint dici
immunes ab oneribus, de quibus ſupra, tamen hoc
erit intelligendum ſolum quoad damnum, & præ-
iudicium domini, & non aliorum hominum, ita ꝙ
ipſi plus ſoluere non tenebuntur, quàm ſi omnes ad
ſolutionem onerum cõtribuerent, p prædicta. ¶ Et
ex præmiſſis ſatis clarè infertur, ꝙ ſententia lata ab
eximio do. Elia fuit iuſtè, & legitimè lata, & tanquã
de iure ualida, & iuſta eſt confirmãda, & aduerſarij
debeut p iudicẽ, ad quẽ, in expenſis condẽnari, iuxta
not. per gl. magnã, in c. in primis. 2. q. 1. & in c. cũ di-
lecti, in glo. magna, verſi. ſed in cauſa appellationis,
ubi optima iura allegãtur. ¶ Homines p̃dicti igitur,
13 qui ſe † ut ſupra, ab oneribus, & collectis exemptos
aſſerunt, cõtribuere tenebuntur ad expenſas, ſeu ad
onera, quæ in dicto cõmuni Scandiani imponeren-
tur pro cõſeruatione, ſeu manutẽtione aquarũ ſua-
rũ, & pro aquæ ductibus purgãdis, & reficiendis, itẽ
pro refectione uiarũ, pontiũ, fontiũ, murorum, ac fo
ſſarum dicti caſtri, & locorũ dicti cõmunis, nec nõ
ad expenſas, quæ fierent pro reparatione aggerũ, &
fluminis, & pro arcẽda aqua dicti fluminis ne inun-
dationes fieri in præiudiciũ circumcolentium con-
tingat: Ac etiã ad expenſas, quæ fierent pro hoſpita-
tionibus, guarnitionibus, & aliis contributionibus
militũ tranſeuntium, & ſe in dicto cõmuni firman-
tium, & pro ſuſpitionibus eorundẽ: ſimiliter ad ex-
penſas, quas fieri cõtingeret rõne peſtis, pro ſalario
concinatoris, & barigelli, pro refectione campanæ
horologij, & pro reparatione palatij, & ad alias ex-
penſas de quibus in dubiis 13. 14 15. 16. 18. 19. & 22.
mihi in puncto exhibitis habetur, cũ omnes illæ ex-
penſæ utilitatẽ cõem omniũ in dicto cõi, & caſtro,
ſeu in eius comitatu habitantiũ cõtineant. Tenẽtur
etiã ad omnia alia onera, quæ in prædicta ſententia p
dominam Eliam lata comprehenſa ſunt, cum ad ea
dicti aſſerti exẽpti cõtribuere cũ cæteris hominibus
cõſueuerint, ut in facto mihi præſupponitur tam in
ſententia lata, q̃ in ſerie facti mihi exhibita, & in il-
lius margine, in qua ſæpius hæc uerba deſcripta re-
periuntur, uidelicet pagano, quæ interpretãtur, hoc
eſt ſoliti ſunt ſoluere. Et ideo in ijs omnibus oneri-
bus, in qbus deſcripta ſunt uerba p̃dicta pagano, aſ-
ſerti exẽpti ad illorũ ſolutionẽ cogi debẽt, & nõ poſ
ſunt ſe in aſſerta exẽptione de nõ ſoluẽdo fundare,
maximè ſi dicta onera ob vtilitatẽ publicã, ſeu cõem
14 fuerunt impoſita, tũ quia † priuilegiatus faciens actũ
cõtrariũ priuilegio ſuo cẽſet priuilegio renũciaſſe,
ſibiq; præiudicaſſe. c. ueniens, extra de reſcrip. & ibi
gl. c. cũ acceſſiſſent, de cõſti. c. pro illorũ, de præben.
c. ſi de terra. c. accedentibus, extra de priuil. l. 2. C. de
iure domin. impetr. l. 3. §. falſus, ff. rẽ rat. hab. & Abb.
ac alii in d. c. ueniens uolunt, ꝙ ſiquis faciendo actũ
cõtrariũ priuilegio, actusq; ille ſit iuri cõi cõformis,
dr priuilegio renũciatũ, ſiue ſimus in grauibus, ſiue
in leuibus, quia res facilè ad ius ſuũ ordinariũ, & cõe
redit. argum. l. ſi unus, §. pactus. verſi. quoties, ff. de
pactis, cũ aliis ibi per Fel. & cæteros ad propoſitũ al-
15 legatis. Sed † ꝙ ſubditi teneantur ſoluere onera ordi-
naria, & extraordinaria, eſt de iure communi indu-
ctum, ut colligitur ex ijs, quæ dicit Iaſ. in l. placet, C.
de ſacroſ. eccle. l. 3. l. fi. & per totum ff de mun. & ho
nor. ergo &c. tum quia etiam exempti ad illa onera
ob communem utilitatẽ contribuere tenentur per
16 prædicta, & præcipuè † cum aſſeratur dictos exem-
ptos aliis eſſe ditiores, & propterea alii pro illis, &
maximè pauperrimi, quales in eo loco multi repe-
riuntur, ad ſoluendum teneri non debent, ut uoluit
Bal. in d. ver. in plenitudine, col. 3. cum ſequen. de
pace conſtan. in uſu feudo. nam quando aliorum, &
præcipuè pauperum portiones pp exemptionem ali
quorum diuitum augerentur, ut iam dixi, cæteri nõ
ſunt grauandi p ea, quę uolunt Hoſt. & Henri. Boich
17 in d. c. pꝰuenit, cũ alijs ſupra allegatis ¶ Præterea † exẽ
pti à muneribus tenentur ſaltẽ ad onera rõne bono
rum, quæ poſt exemptionem ad eos peruenerunt, ſi
illorũ occaſione primi poſſeſſores alias ad ſolutio-
nem dictorũ onerum tenebantur. Bart. in l. reſcri-
pto, §. fi. ibiq; Petr. de Bella pertica, ff. de mune. & ho
nor. idem Bar. in l. neminem, in fi. C. de ſacroſ. eccle.
& in auth. item nulla, C. de epiſ. & cleri. facit quod
uoluit Bal. in l. fi. C. ſine cenſu uel reliq. Dato igitur,
ꝙ dicti homines, qui ſe exemptos prætendunt, uerè
eſſent exempti, non tamen eſſent exempti à dictis
oneribus reſpectu bonorũ acquiſitorum, ut ſupra,
poſt ſuam prætenſam exemptionem. ¶ Rurſus con-
ſiderãdum eſt, ꝙ in ſpecie facti mihi exhibita, quam
plura onera ſunt deſcripta, ſuper quibus dubitatur,
an præfati homines, qui ſe exemptos eſſe pretẽdũt,
debeant ab illis eſſe immunes, & in margine dicti fa
cti non ſunt uerba, de quibus ſupra, deſcripta, uideli
cet pagano, ut eſt in dubio primo. 8 9 11. 12. 13. 14.
15. 16. 17. & 19. cũ alijs ſequẽtibus uſq; ad 23. incluſi-
uè; Sed qd iuris ſit etiã ſuper his, ſatis ex prædictis re-
ctè intuẽti liquere poteſt: ideò ne ſæpius eadem repe
tam, ulterius inſiſtendum eſſe nõ putaui, ſed ad iam
dicta me remitto, prętertim cũ rẽ, & cauſã hanc à pe
ritiſſimo cognoſcendã eſſe intellexerim. Laus Deo.

SVMMAE.

1 *Modus potius, quàm conditio in dubio præſumi debet.*
2 *Modus a conditione quomodo dignoſcatur.*
3 *Modus diſpoſitioni adiectus non facit quem cadere in pœnam, niſi fuerit in mora implendi modum conſtitutus, & mediante interpellatione.*
4 *Iure iam quæſito priuari quis non poteſt, niſi monitio præceſſerit.*
5 *Conditionis reſolutiuæ effectus quis ſit.*
6 *Conceſſum patri, & filijs per uiam, & modum contractus innominati correſpectiui non poteſt à principe etiam de plenitudine poteſtatis reuocari, & filijs etiam abſque ratificatione acquiritur, ſecus in ijs, quæ ex gratia, & priuilegio conceſſa eſſent, & num.* 8.
7 *Immunitas, & ciuilitas uni conceſſa, non dicitur filijs acquiſita niſi de illis expreſſa mentio fiat.*
9 *Succeſſiones, & hæreditates ab inteſtato ſunt à iure ciuili, & poſitiuo inuentæ, & per ſtatutũ loci, et aliud ius poſitiuũ poſſunt transferri, mutari, & alijs deferri, quam ius ciuile ſtatuerit.*

EPITOME.

Civilitas per conſilium ciuitatis alicui cõceſſa pro ſe, & filijs, ita tamẽ, ꝙ infra terminũ, qui ſibi per dictum conſilium ordinabitur, teneatur in dicta ciuitate emere, uel cõſtruere de nouo unam domum aliàs ciuilitas data nõ ualeat, dicitur adepta, & acquiſita, quamuis domum non emeret, ſeu de nouo conſtruxerit, nec illa priuari poteſt, niſi per interpellationem ſibi à cõſilio factam fuerit in mora domum emendi, uel conſtruendi conſtitutus: & filijs etiam abſque ratificatione dicitur acquiſita.

CONSI-

CONSILIVM CLIII.

QVAMVIS fuerim de ſimplici ſubſcriptionē
requiſitus, tamen ne illotis, ut ita dixerim,
manibus rem ꝓpoſitã uidear pertractare,
nõnulla ad rẽ faciẽtia, & ad cõfirmationẽ
eorum, quæ excellentiſſimus dominus Conſulto ple
ne, & doctè ad fauorẽ domini Valentij, & filiorum
conſiderauit, quã breuius potèro, ſubijciam: & cum
in propoſita ſpecie de tribus dubitetur, quorum pri-
mum eſt, an ciuilitas Parmæ cõceſſa per Magnificũ
Conſilium illius Ciuitatis domino Valentio pro ſe,
& filijs ſuis effectualiter fuerit domino Valẽtio acq-
ſita, Secundum, an filijs etiam dicatur adepta, illorũ
ratificatione aliter non ſequuta, & tertiũ, nũ hęredi-
tas domini Honorij delata fuerit dominæ Lucinę ex
tra territoriũ Parmę nuptę, an uero filijs domini Va
lentij, q exclusa domina Lucina proximiores eſſe di
cuntur, quoad primum abſque argumẽtorũ cõflictu
cõcludẽdũ eſt, ꝙ ciuilitas do. Valẽtio fuerit acquiſita
quãuis ipſe domũ ĩ ciuitate Parmæ nõdũ emerit, uel
ædificauerit, nã illa uerba in cõceſſione ciuilitatis ap
poſita non dicuntur feciſſe cõceſſionẽ cõditionalẽ,
1 ſed potius modalẽ, quia† in dubio potius modus, quã
cõditio pręſumi debet, l. quęro, §. inter locatorẽ, ff. lo
cati, per quem textũ ita dicunt Cyn. & Bar. in l. cum
mota, C. de tran. & ibi Bal. & in repe. l. & ſi poſt tres,
ff. ſi quis cautio. & Aret. in conſi. 150. uiſis diligẽter,
2 &c. Præterea† ad cognoſcendum modum à cõditio
ne, inſpici debet, an illud, qđ per ea uerba ita tamen,
uel alia huiuſmodi adijcitur, ueniat adimplẽdũ poſt
emolumentum, ſeu ius acquiſitũ, uel conceſſum, &
tũc id importat modũ, quãdo uero ante ius, & emo-
lumẽtũ quæſitũ adimplendum eſſet, tunc dicitur cõ
ditio ſuſpẽſiua, Bar. in l. quibus diebus, §. termilius,
& in l. 1. ff. de cõditio. & demonſtrat. ſed poſtquã per
Conſiliũ Parmæ ciuilitas domino Valentio cõceſſa
fuit, adiectum fuit illud onus, ꝙ ipſe teneatur emere
domũ, uel nouam cõſtruere in ciuitate Parmæ infra
terminũ, qui ſibi ꝑ dictũ Cõſilium aſſegnabitur, quæ
termini aſſignatio dependet à dicto Cõſilio, & nõ à
domino Valẽtio, & ſic poſt ius ciuilitatis quæſitũ, er
3 go modus fuit, & nõ conditio.† Adiectio autẽ modi
operatur, ꝙ niſi adimpleatur per eum, cui adijcitur,
is omni commodo conceſſionis factæ priuetur, d. l.
quibus, §. termilius, & ibi Bart. & ideò requiritur, ꝙ
debẽs adimplere fuerit in mora adimplendi cõſtitu
tus, aliàs cõmodo nõ eſt priuandus, arg. l. ita ſtipula-
tus la grãde, ff. de uerb. obliga. & ibi Bar. ĩ pen. char.
uerſi. ſed circa prædicta dubitatur; ad hoc autẽ, ut in
caſu occurrenti dominus Valẽtius in mora emẽdi,
ſeu cõſtruẽdi domũ potuerit dici cõſtitutus: neceſſe
fuit, ipſum fuiſſe per dictũ Cõſiliũ interpellatũ, quia
onus iſtud emendi, uel ædificandi domũ nõ fuit illi
ſimpliciter adiectum, ſed infra terminũ, qui per Cõ-
ſilium aſſignatus fuerit, & ſic ab aſſignatione termi
ni, & non prius dominus Valẽtius potuit dici in mo
ra conſtitutus, arg. eorũ, quæ uoluit Aret. in d. conſi.
150. col. 4. Cum igitur non fuerit ei per Conſilium
aſſignatus terminus ad emẽdũ, uel ɔſtruẽdũ domũ,
nõ potuit dici ĩ mora cõſtitutus, & cõſequẽter ciuis
Parmæ eſſe nõ deſijt, q̃a ubi nulla ẽ petitio, ibi nulla
mora dici põt Bar. in d. l. ita ſtipulatus circa mediũ.
4 ¶ Vlterius† quãdo de priuatione iuris iã quæſiti agi-
tur, nunquã põt q̃s dici iure illo priuatus, niſi moni-
tio præceſſerit, ut ſignãter uoluit Bal. ĩ auth. hoc am
plius, C. đ fideicõmiſſ. ſed ius ciuilitatis domino Va
lẽtio cõceſſum, & acquiſitũ fuit ſub modo, & onere
emẽdi, ſeu ædificãdi domũ, qui modus fuit adiectus,
ut in caſu, quo nõ adimpleretur, ius ciuilitatis iã con
ceſſum, & acquiſitũ reſolueretur, ueluti
ciuilitatis, & uerbis ſtatutorũ infertur, erg
priuari nõ potuit, nec fuit priuatus, niſi p
dũ, ſeu cõſtruẽdũ domũ fuerit monitus, &
latus, ad qđ benè nobis inſeruiũt etiã ea, q
Aret. in d. conſi. 150. col. 5. per textũ, in c. 1.
de feu. fuer. contro. inter do. & agna. iuncto
lud in quibus cau. feu. amitta. ubi uaſallus
ſeruitiũ nõ præſtãs nõ dicitur eſſe in mora
à domino fuerit interpellatus, & hoc nõ e
niſi quia uaſallus ad pręſtãdum ſeruitiũ do
modo tenetur: Modus ergo diſpoſitioni ad
facit aliquẽ morã incurrere, niſi interpella
diãte. Pręterea quãuis illa uerba ita tamẽ, q
minum, qui ſibi per Magnificũ Cõſiliũ or
teneatur in dicta ciuitate Parmæ emere, ue
re de nouo unã domũ, aliàs ciuilitas data n
cõditionaliter ſtare poſſent, & ſtarẽt, tamẽ
5 tio nõ diceretur ſuſpẽſiua, ſed reſolutiua, fa
ctus eſt pręſupponere cõceſſionẽ fuiſſe fact
ex ea dicatur ſtatim ius acquiſitũ illi, cui fa
ſed reſoluẽdã eſſe ſub cõditione adiecta, l. 2.
ff. de in diem adiect. Bart. in d. l. quibus die
dam, il 2. quæ cõditio reſolutiua in ſpecie p
euenire, & cõſequenter reſoluere nõ pote
gnificũ Conſilium dicto domino Valenti
terminum ad emendum, ſeu de nouo cõſt
domum ordinauerit, ſeu præfixerit, q ter
nõdũ fuerit illi aſſignatus, nõ dicitur temp
tionis dictæ ciuilitatis eueniſſe, ſed ea adi
& dominus Valentius, & poſt eum filij ſui
gaudere debẽt, donec fuernit ĩ mora, ut ſup
tuti, quia per eos nõ ſtetit emere, uel conſt
per Magnificũ Cõſilium, qđ terminum ad e
& cõſtruẽdum non aſſignauit, & ideò Cõſi
cto eſt imputãdũ, & nõ Valẽtio, nec filijs ſi
rint, nec cõſtruxerint, nec alia fecerint, q
debebant per ea, quæ ſupra dixi, & arg. l. ſi
ff. de cõdit. & demon. l. titia, la 1. §. ſi cauſa
2. l. ſeia in prin. & l. meuia, ff. de annu. lega. l.
& l. ſtichus, ff. de alim. & ciba. lega. Rurſus
uilitas conceſſa fuerit domino Valentio pro
lijs cum onere emẽdi, uel cõſtruẽdi domum
onus adiectum fuerit potius contemplatio
ni Valentij, & filiorum, qui domum debent
re, certè quãuis onus non fuerit adimpletum
fecerit, ciuilitas non defuit, ſed cenſetur acq
ſi illi fuerint in mora conſtituti per aſſign
termini, ut ſupra, arg. tex. cum ibi not. per g
C. de lega. & ibi Bal. col. 2. uerſi. in glo. ¶ Q
cundũ principale dubium, num ciuilitas cõc
acq̃ſita domino Valentio pro ſe, & filijs, dic
acq̃ſita ipſis filijs abſque eo, ꝙ dictam conc
ciuilitatis acceptauerint, & ratificauerit, p
pluribus, quæ ex aduerſo poſſent allegari p
ad oſtendendum, ꝙ ratificatio fuerit neceſſ
pro ratione dubitandi latè fuerunt per do
Conſultorem deducta, concludendum eſſe
ſo cenſui, dictam ciuilitatem etiã filijs acqu
6 ſe, quia† illa domino Valẽtio dicitur cõceſſ
dã cõtractu innominato correſpectiuo do
ſeu facio, ut facias, nã data fuit ciuilitas dom
lẽtio, & filijs, ut emeret uel ædificaret dom
terminũ, qui per Magnificum Conſilium or
tur, & ſic correſpectiuè per ea, quæ in ſimi
Pau. de Caſt. in l. digna uox, C. de le. ea, quæ
poſt Bart. in l. omnes populi, ff. de iuſti. & iur
in c. 1. extra de conſtitutiò. non autem fuit c
per uiam gratię, & priuilegij, & ut ex uerbis
colligitur, hæc duo lõgè inter ſe differunt

do aliquid à principe, ſeu à ciuitate & p ſtatutũ ſuũ
per uiam ꝯctus innominati conceſſum fuit, illud à
principe, ſeu ciuitate reuocari non põt ẽt de plenitu
dine poteſtatis, ſecus qñ conceſſum fuiſſet ex gra-
tia, & priuilegio, ut ibi: Itẽ id, quod per uiam cuiuſ-
di ꝯctus acquiſitum fuit, dr̃ acquiri patri pro ſe, & fi
lijs ſuis, ut filijs, qñ pater expreſsè pro ſe, & filijs ac-
quiſiuit, quia pater poteſt ſtipulari, & paciſci ẽt filijs
ſuis, quibus ẽt ignorantibus acquiritur l. quod dr̃ la
c. cum ibi not. ff. de uerb. obl. & ſicut dr̃ de feudo, &
emphyteoſi acquiſito, ſeu acquiſita pro ſe, & filijs,
nam acquiritur filijs etiam ſi nõ ſint hæredes l. ex fa-
cto in fi. cũ gl. ff. ad trebel. & ibi Bar. & alij, Bart. in l.
vt iuriſiurandi, §. ſi liberi, ff. de ope. libe. Ale. & Io. de
Imo. in d. l. quod dr̃, & in l. ẽt, ff. ſol. matri. Præterea
7 ſicut immunitas, quæ aliàs ſimpliciter uni cõceſſa
fuit, non acquiritur eius filijs, niſi expreſsè de filijs
mentio facta fuerit l. 1. in fi. & l. immunitates, ff. de iu
re immu. ita licet ciuilitas cõceſſa alicui ſimpl'r non
acquireretur filijs, quia perſonalis eſſet, arg. l. ſi tibi
decẽ, § ſi pactus, cum ibi not. ff. de pactis, & l. eũ qui,
§. 2. ff. de uer. ob. tñ illis ẽt acquiſita dicetur, ſi expreſ
sè pro filijs conceſſa eſſet. Nec obſtat, † ꝙ nõ debuit
8 filijs acquiri, niſi illorum ratificatione ſequuta, ſicu-
ti colligitur ex ijs, quæ uoluit Deci. in conſi. 55. &
226. & in conſi. 367. & in l. contractus, ff. de reg. iu. &
Pau. de Caſt. in l. illud, C. de ſac. ſan. eccl. quia reſpon
detur, illa procedere poſſe in ijs, quæ ex priuilegio,
& gratia conceſſa eſſent, ſecus ſi ex contractu, ut in
caſu occurrenti per prędicta: Vel melius dicendum
eſt, ꝙ filij dictã ciuilitatem acceptauerunt, & ratifica
uerunt, quia non refert, an expreſsè, uel tacitè ratifi
cauerint. l. paulus, ff. rem rat. hab. & l. ſi pars, in fi. ff.
de inoff. teſt. cũ alijs. nã filij poſt mortẽ do. Valentij,
vt ciues ſoluerunt onera, & alia munera dictæ Ciui-
tatis Parmę ſubiuerunt, ergo tacitè ciuilitatẽ con-
ceſſam patri ſuo pro ſe, & filijs ratificaſſe, & conſe-
quenter acquiſiuiſſe dicuntur. ¶ Quoad tertium di
co, ꝙ ex quo do. Lucina effecta fuit incapax hæredi-
tatũ, q̃ in ciuitate Parmę deferuntur, pp ſtatutũ dictę
Ciuitatis, quo cautũ fuit, ꝙ fœminæ extra ciuitatẽ,
& territoriũ Parmæ nubentes ſuccedere nõ poſſint,
ſed illarũ ſint penitus incapaces adeò, ꝙ aliis proxi
mioribus delatæ cenſeantur, perinde ac ſi fœmina,
quæ extra territoriũ nupta fuerit, in rerũ natura non
fuerit, dicta hæreditas olim domini Honorij debet
dici delata filijs domini Valentij, qui excluſa domi-
na Lucina per ſtatutum dicuntur eſſe proximiores,
& tales, qui omnibus gratijs, priuilegijs, & præroga
tiuis utuntur, & gaudent, quibus alij ciues originarij
vetuſtiſſimi: Itẽ quia dicti domini Valentii ſubeunt,
ac ſubiuerunt onera Parmæ, quæ aliis ciues origina
rii ſubeunt, ergo ſequitur, ꝙ ipſi poſſunt in hæredita
tibus ſuccedere, ſicut poſſunt alii ciues originarii ex
cluſis fœminis extra territorium Parmę nuptis, hoc
5 n. ex ſtatuto loci potuit induci, quia† ſucceſſiones,
& hæreditates ab inteſtato inuentæ fuerunt à iure ci
uili, & poſitiuo l. uerbis legis 12. tabularum, & l. legi
timæ, ff. de verb. ſig. ergo & per aliud ius poſitiuũ pu
ta per ſtatutũ loci poterũt transferri, mutari, & aliis
deferri, quã n lex ciuilis ſtatuerit, ut plenè per dictũ
dominum Conſultorem diſcuſſum fuit, cuius dicta
in hoc, & in reliquis omnibus approbo, & iuri con-
ſona eſſe affirmo. Laus Deo.

SVMMAE.

1 *Filijs, ut filijs ex mero beneficio principis, & concedentis, & non ex paterna conceſſione quando quid debeatur.*
2 *Filijs delictum, & factum patris quando noceat, & quando non.*
3 *Beneplacitus reuocationi nõ eſt locus in cõceſſione ad uitã facta.*
4 *Cõceſſio principis nũquã intelligitur cũ præiudicio iuris alterius.*
5 *Pęna ipſo iure impoſita etiam in crimine læſæ maieſtatis effectum non habet, niſi ſententia declaratoria ſubſequuta.*

EPITOME.

Officio conceſſo à principe alicui pro ſe, & filiis ſuis non debere filios priuari ob delictum patris, hic oſtenditur.

CONSILIVM CLIIII.

Viſis, ac diligenter conſideratis literis
apoſtolicis conceſſis in forma breuis do.
Laurentio de Maluitijs pro ſe, ac ẽt pro
ſuis filijs, & ex eis deſcendentibus maſcu
lis in perpetuũ ſuper officio ſuperſtantiæ, ſeu cõmiſ-
ſariatus ærarię generalis ciuitatis Bononiæ, nec nõ
quibuſdã alijs literis apoſtolicis in forma breuis, vt
ſupra ꝯceſſis ſuper dicto officio do. Neſtori de volta
ob illius officij uacationẽ, & uiſis ẽt quibuſdã inſtru
mentis publicis mihi exhibitis, breuitati ſtudendo,
exiſtimo, ſaluo ſemper cuiuslibet rectius ſentientis
iudicio, ꝙ officiũ prædictũ ad do. Ioannẽbaptiſtã, ac
alios filios olim præfati do. Laurentij ſpectare dẽat,
quia illud prius do. Laurentio, quoad uixerit, poſtea
per aliàs literas apoſtolicas ẽt filiis ipſius, & ex eis
1 deſcendentibus in perpetuũ cõceſſum fuit: † ex quo
ſequitur, ꝙ illud dr̃ conceſſum filijs dicti do. Laurẽ-
tij, vt filiis, & non vt hæredibus, & ipſis debetur non
vi paternæ conceſſionis, ſed ex mero beneficio prin
cipis, & unuſquiſq; per ſe cenſetur, vt voluit Bald. in
c. 1. ſi vaſal. feu. priue. in 3. col. Bar. in l. ſi mihi, & ti-
tio, ff. de ver. obl. iunctis iis, q̃ ibi voluit Alex. & in l.
qđ dr̃, e. ti. & ibi Io. de Imo. in l. ẽt, ff. ſol. mat. Bar. in l.
ſi tibi, §. ſi pactus, ff. de pact. Bal. in l. liberti, C. de ope.
lib. & in auth. ſi quas ruinas, C. de ſac. ſanc. eccl. & hr̃
per gl. in l. ſi operarũ, ff. de oper. libe. cũ ſimili. & ex
2 hoc infertur, † ꝙ ſi do. Laurẽtius officiũ culpa, & de-
licto ſuo amiſiſſet, hoc nõ debet filiis ipſius nocere,
cũ expreſsè ẽt filijs, ut filijs conceſſum fuerit, vt eſt
tex. no. in l. iura libertorũ, ff. de iure patr. & in l. eorũ,
ff. ad l. Iul. maieſta. ubi tex. vult, ꝙ crimen ẽt læſæ ma
ieſtatis, quod non fuerit directè in principẽ cõmiſ-
ſum, ſed in alijs capitibus, filijs nõ noceat quoad ea,
quę filijs, vt filijs debẽtur, vt in iure patronatus, & in
iure libertorũ, q̃ filiis, vt filiis debentur, l. filii, ff. de iu
re pat. ideẽq; voluit vlt gl. in l. 1. ibiq; doctor. C. de bo.
liber. & l. 5. C. de obſequijs: nã regula eſſe vr̃, ꝙ in iis,
q̃ debẽtur filiis, vt filijs, & vt generi, factũ, & delictũ
patris non noceat, vt ſupra, & in l. 3. ff. de interdi. &
relega. niſi eſſet crimen læſæ maieſtatis in primo ca
pite, videlicet ꝯ principẽ immediate cõmiſſum, vt
in l. quiſquis, C. ad l. Iul. maieſta. ſi verò eſſet crimen
ẽt læſę maieſtatis in aliis capitibus cõmiſſum, tũc fi-
liis in iis, q̃ dẽrentur filiis, vt filiis nõ noceret, facitq;
ẽt id, qđ voluit Bal. in d. c. 1. ſi uaſal. feu. priue. ĩ 3. col.
& ita ſequuntur Bart. & alii in d. l. 1. C. de bon. liber.
¶ Pręterea & ſecundo dictũ officiũ fuit do. Neſtori
conceſſum pp vacationẽ, quæ contigit ob reuoca-
tionẽ beneplacitus, quia expoſitũ fuit, illud fuiſſe d.
Laurentio conceſſum ad beneplacitũ Papæ, & ideò
talis ꝯceſſio do. Neſtori facto ipſo iure nulla fuit pp
multiplicem ſubreptionẽ. & obreptionem illius, &
ideò talis conceſſio do. Neſtori facta ipſo iure nul-
la fuit iuxta tex. in c. ſuper literis cũ ibi not. de reſcri.
primo. n. fuit domino Papæ narratũ, & perſuaſum,
ꝙ officiũ fuerat do. Laurentio conceſſum ad bene-
placitũ Papæ, cum tamen eſſet conceſſum ad uitam
3 do. Laurẽtij, † ergo reuocationi beneplacitus locus